

Bijbelse plaatsen

Jeruzalem,

DE STAD VAN VREDE (3)

— De herrijzenis —

Maar de Heere gedacht aan het verbond, dat Hij met Abraham, Izak en Jakob gesloten had. Drie jaar nadat de geraamten uit de concentratiekampen van West-Europa tevoorschijn waren gekomen, ontstond tot ieders verbazing, op 14 mei 1948 de staat Israël opnieuw. Had de Eerste Wereldoorlog het land vrijgemaakt voor de opvang van de Joden, de Tweede Wereldoorlog met zijn verschrikkingen had de Joden ertoe aangespoord naar het land der vaderen terug te keren. En de Verenigde Naties gaven de Joden hun eigen staat terug.

P.D. Knöps, secretaris commissie Israël

Niet voor niets eindigt Paulus in Romeinen 11 zijn beschouwing over de toekomst van Israël met de lofzang: 'O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzochtelijk zijn Zijn oordelen en onnaspeurlijk Zijn wegen. Uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen.' De staat Israël was geboren, maar dat bracht niet de zo fel begeerde vrede. Integendeel. Vijf Arabische staten reageerden onmiddellijk. Zij vielen het drie uur oude Israël aan. De Joodse wijk van Jeruzalem – de buurt van antieke, armoedige woonhuizen en synagogetjes, die de eeuwen door ononderbroken Joden had geherbergd – ging veertien dagen na de onafhankelijkheidsverklaring verloren. Het verlies van dit kleine getto, dat na een felle strijd in het Arabisch Legioen van

Jordanië zijn meerdere moest erkennen, kwam hard aan. Daardoor viel ook de Tempelberg nog buiten het Joodse gebied.

DE ZESDAAGSE OORLOG (1967)

Dat veranderde tijdens de Zesdaagse Oorlog (1967). Grote delen van Israël kwamen toen weer onder Joodse heerschappij, maar het meest indrukwekkende daarbij was wel de terugkeer van de Joden na bijna 1900 jaar in de oude stad van David, waar de Klaagmuur nog het enige was dat uit oude tijden was overgebleven. Ook de Tempelberg kwam weer in handen van de Joden. Letterlijk ging in vervulling: 'En zij zullen op de hoogte van Sion juichen.' Hier klonk de ramshoorn ten teken dat de weg naar huis nu ten volle was afgelegd.

Om zich niet de woede van de Arabische wereld op de hals te halen, streek Israël de Joodse vlag op de Tempelberg en bepaalde dat deze plaats aan Israël zou toebehoren, maar dat de islamitische heiligdommen onder islamitisch bestuur vielen. Daarmee waren de problemen echter niet opgelost. Herhaaldelijk werd ook toen de wereld opgeschrikt door terreurdaden, begaan door extreme Palestijnse guerrillaorganisaties, waaronder de P.L.O. van Yasser Arafat.

DE JOM KIPPOEROORLOG (1973)

In oktober 1973 vielen Syrië en Egypte opnieuw aan. Israël was op die strijd niet voorbereid. Hij brak uit op de sabbat der sabbatten, op Grote Verzoendag. Dan speelt er geen radio, dan is er geen t.v., dan ligt alles stil! Als door een wonder werd het land van de ondergang gered, maar de terroristische aanslagen op Israël duurden voort. In 1980 verklaarde de Knesset (het Israëlische parlement) Jeruzalem tot de ongedeelde en eeuwige hoofdstad van Israël. De Palestijnen daarentegen willen dat Jeruzalem de hoofdstad van een toekomstige Palestijnse staat wordt. Dat maakt Jeruzalem tot een brandpunt van het Midden-Oosten. Meer dan ooit concentreert de wereldpolitiek zich op deze stad. Jeruzalem is voor de islam één van de heilige steden, ook al komt de naam Jeruzalem niet één keer in de Koran voor. Voor Israël is het dé heilige stad, de stad van koning David. Alles wijst erop dat de strijd zich op deze stad zal toespitsen. Het zijn evenwel niet de regeringsleiders, maar het is God die de geschiedenis schrijft.

'Ziet, Ik zal Jeruzalem stellen tot een lastige steen; allen die zich daarmee beladen, zullen gewis doorsneden worden' (Zacharia 12:3). Bij alle onzekerheden staat één ding vast: De Joden hebben Haman overleefd; ze hebben de kruistochten overleefd; ze hebben Hitler overleefd; ze zullen ook de moeilijke situatie waarin ze nu verkeren, overleven. Maar het zou wel eens door een diepe weg kunnen gaan. Er is desondanks toekomst voor Jeruzalem.

HET GODDELIJK 'TODDAT'

Nu zijn er spanningen, bomaanslagen en terreurdaden, maar er volgt een Goddelijk 'totdat', waarover Paulus spreekt, als hij zegt 'dat de verharding voor een deel over Israël gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal zijn ingegaan. En alzo zal geheel Israël zalig worden' (Rom. 11:25-26).

'Verlangt u naar een opwekking, een geestelijk ontwaken? Bidt dan om de bekering van de Joden', zegt Thomas Boston,

Hoe ontroerend treffend vat het volgende gedicht dit alles samen:

Jeruzalem de stad van de vrede (Zacharia 3:10)

Onder de wijnstok kan ik niet schuilen.
Onder de vijgenboom vind ik geen rust.
Ouders zijn bang, kinderen huilen,
Onheil in 't land, en dood aan de kust.
Haat van rondom; de Palestijnen!
De nieuwste wapens op ons gericht.

Zal dan de nacht voor ons nooit meer verdwijnen,
Blijft dan Uw morgen voorgoed uit het zicht?
En toch blijf ik in Uw woorden geloven,
Leg ik mijn hand op Uw profetie,
Weet ik het nieuwe Jeruzalem zeker,
De stad van de vrede, die ik nu nog niet zie.